

UZASADNIENIE

Konieczność wydania nowego rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie wysokości opłat dotyczących egzaminu na doradcę podatkowego, które zastąpi obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2023 r. w sprawie wysokości opłaty za egzamin na doradcę podatkowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 416), wynika ze zmian w art. 25 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2117 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wprowadzonych ustawą z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 1882), zwanej dalej „ustawą nowelizującą”, dotyczących opłat ponoszonych przez osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu na doradcę podatkowego i wyznaczenie terminu części pisemnej albo ustnej egzaminu, związanych przede wszystkim z wyodrębnieniem – w miejsce jednej łącznej opłaty za egzamin (tj. część pisemną i ustną egzaminu), dwóch oddzielnych opłat egzaminacyjnych – uiszczanych odpowiednio do etapu procedury egzaminacyjnej, na którym znajduje się kandydat – odrębnie za część pisemną i ustną egzaminu, a także wprowadzeniem opłaty wstępnej za złożenie wniosku, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy i wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 6 ustawy – uiszczanej raz w cyklu egzaminacyjnym.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 25 ust. 1 ustawy, za:

- 1) złożenie wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej egzaminu (art. 21 ust. 1 ustawy) oraz wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu (art. 24 ust. 6 ustawy) pobiera się opłatę wstępną nie wyższą niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), zwanego dalej „minimalnym wynagrodzeniem”;
- 2) egzamin na doradcę podatkowego pobiera się opłaty egzaminacyjne, oddzielnie za część pisemną i ustną egzaminu, przy czym każda z tych opłat nie może być wyższa niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Stosownie do art. 25 ust. 2 ustawy opłata wstępna i opłaty egzaminacyjne stanowią dochód budżetu państwa.

Podstawę prawną upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania niniejszego rozporządzenia stanowi art. 25 ust. 6 ustawy, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy (opłata wstępna i opłaty egzaminacyjne oddzielnie za część pisemną i ustną egzaminu), mając na uwadze koszty rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 6 ustawy, i przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego oraz wydatki związane z funkcjonowaniem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do spraw Doradztwa Podatkowego, zwanej dalej „Komisją Egzaminacyjną”.

Wzorując się na przepisach rozporządzeń określających wysokość opłat za egzaminy przeprowadzane w procedurze nabywania uprawnień w zbliżonych zawodach, których przedstawiciele także są uprawnieni do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego (radcy prawni i adwokaci) oraz uwzględniając wprowadzone do ustawy odwołanie do wysokości minimalnego wynagrodzenia, w projektowanym rozporządzeniu przewidziano określenie wysokości opłaty wstępnej i opłat egzaminacyjnych poprzez wskazanie procentowej wielkości minimalnego wynagrodzenia, której odpowiada wysokość każdej z tych opłat oraz wskazanie dnia albo okresu, z którego obowiązujące minimalne wynagrodzenie będzie brane pod uwagę dla ustalenia konkretnej wartości opłaty wstępnej i opłat egzaminacyjnych. Dla ułatwienia kandydatom wnoszenia opłat związanych z egzaminem w prawidłowej wysokości,

zgodnie z wprowadzonym art. 25 ust. 7 ustawy, kwoty opłat obliczone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy, ogłaszać będzie sekretarz Komisji Egzaminacyjnej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozwiązanie to (określenie wysokości opłaty poprzez wskazanie procentowej wielkości minimalnego wynagrodzenia), funkcjonujące od wielu lat w odniesieniu do opłat za egzamin radcowski i adwokacki, pozwala – bez konieczności każdorazowej zmiany rozporządzenia – uwzględnić zmiany społeczno-gospodarcze i zmiany siły nabywczej pieniądza zachodzące na przestrzeni lat, mające swoje odzwierciedlenie m.in. w wysokości minimalnego wynagrodzenia, którego wysokość ustalana jest zasadniczo corocznie.

Dodatkowo, zasadność dostosowania wysokości poszczególnych opłat związanych z egzaminem (wstępnej, za część pisemną egzaminu oraz za część ustną egzaminu) do ponoszonych przez budżet państwa kosztów przeprowadzania egzaminów oraz wydatków związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej na każdym kolejnym etapie jej prac (uwzględniających zmienioną formułę egzaminu oraz nową organizację i sposób działania Komisji Egzaminacyjnej), przesądza o konieczności całkowicie nowego ich zwymiarowania.

Określając wysokość opłaty wstępnej należy mieć na względzie, że każdy wniosek o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej albo ustnej egzaminu angażuje członków Komisji Egzaminacyjnej oraz pracowników Ministerstwa Finansów realizujących zadania związane z obsługą administracyjno-biurową Komisji Egzaminacyjnej, którzy podejmują działania niezbędne do rozpatrzenia wniosku, ustalenia i zweryfikowania spełnienia przez kandydata warunków dopuszczenia do egzaminu. Działania w tym zakresie wymagają nie tylko analizy wniosku, ale często wezwania kandydata do uzupełnienia jego braków, prowadzenia niekiedy bardziej rozbudowanej korespondencji, analizy przesłanej ponownie przez kandydata dokumentacji, poinformowania o dopuszczeniu do egzaminu, a w przypadku ustalenia niespełnienia przez kandydata warunków dopuszczenia określonych w ustawie – wydania przez Komisję Egzaminacyjną albo działającego z jej upoważnienia przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej – decyzji administracyjnej o odmowie dopuszczenia do egzaminu. Następnie – w przypadku kwestionowania tej decyzji przez kandydata – konieczne jest rozpatrzenie przez Komisję Egzaminacyjną wniosku kandydata o ponowne rozpatrzenie sprawy, a na dalszym etapie – w przypadku zaskarżenia przez kandydata decyzji Komisji Egzaminacyjnej do sądu – także sporządzenie odpowiedzi na skargę i innych pism procesowych oraz udział w postępowaniu sądowym prowadzonym przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym, a następnie także przed Naczelnym Sądem Administracyjnym. Z realizacją tego rodzaju czynności, poza kosztami obsługi Komisji Egzaminacyjnej zapewnianej przez komórkę organizacyjną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wiążą się ponoszone przez budżet państwa koszty wynagrodzenia przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej oraz członków Komisji Egzaminacyjnej biorących udział w ewentualnym posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej, czy też koszty zwrotu ich podróży służbowych związanych ze wykonywanym zadaniem, których odzwierciedleniem powinna być opłata wstępna.

A zatem, na koszty rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 6 ustawy, składają się przede wszystkim wydatki na:

- koszty obsługi administracyjno-biurowej zapewnianej przez komórkę organizacyjną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych realizującej zadania związane z zapewnieniem obsługi administracyjno-biurowej Komisji Egzaminacyjnej,
- koszty funkcjonowania systemu teleinformatycznego e-Doradca,

- wynagrodzenie przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej,
- wynagrodzenia członków Komisji Egzaminacyjnej, w przypadku podejmowania czynności przez cały skład Komisji Egzaminacyjnej

ponoszone na całym tym etapie procedury egzaminacyjnej (z uwzględnieniem konsekwencji ewentualnego negatywnego rozpatrzenia wniosku, obejmujących także potencjalne postępowanie przed sądem administracyjnym).

W projektowanym rozporządzeniu przewidziano zatem, że opłata wstępna za złożenie wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej egzaminu albo wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu będzie równa 10% minimalnego wynagrodzenia, obowiązującego w:

- dniu ogłoszenia informacji o miesiącu przeprowadzenia części pisemnej egzaminu – w przypadku wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej egzaminu (wniosek, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy),
- dniu składania wniosku – w przypadku wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu (wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 6 ustawy, składany przez absolwenta kierunku studiów objętego umową zawartą przez Komisję Egzaminacyjną z uczelnią w terminie od 1. do 15. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym deklaruje chęć zdawania części ustnej egzaminu).

Oznacza to, że w 2026 r., w którym – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. (Dz. U. poz. 1242) minimalne wynagrodzenie wynosi 4806 zł – wysokość opłaty wstępnej uiszczanej przy wnioskowaniu o dopuszczenie do egzaminu na doradcę podatkowego wyniesie 480,60 zł. Dla przykładu natomiast uiszczana przez kandydatów na biegłych rewidentów opłata wstępna za przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego na biegłego rewidenta (uiszczana niezależnie od opłat egzaminacyjnych i opłaty za rozpatrzenie dodatkowych wniosków w procedurze) wynosi obecnie 1000 zł.

Z uwagi na odmienny sposób organizacji każdej z części egzaminu (pisemnej – przeprowadzanej na ogół dwa razy w roku i części ustnej – która odbywa się niemal w każdym miesiącu), zakładający składanie wniosków dotyczących wyznaczenia terminu części pisemnej egzaminu ze znacznym, bo kilkumiesięcznym, wyprzedzeniem, a w przypadku wniosków dotyczących wyznaczenia terminu części ustnej egzaminu – w krótszym terminie, od 1. do 15. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym kandydat deklaruje chęć zdawania części ustnej egzaminu – zasadne jest zróżnicowanie terminu, w którym obowiązujące minimalne wynagrodzenie będzie brane pod uwagę dla ustalenia wartości opłaty wstępnej – odmiennie w stosunku do części pisemnej i części ustnej egzaminu, przy pozostawieniu tej samej wielkości procentowej opłaty wstępnej w odniesieniu do minimalnego wynagrodzenia.

Opłaty egzaminacyjne z kolei – zarówno opłata egzaminacyjna za część pisemną, jak i opłata egzaminacyjna za część ustną egzaminu – powinny pokrywać koszty przeprowadzania danej części egzaminu na doradcę podatkowego oraz wydatki związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej. Są to koszty związane przede wszystkim z: weryfikacją wniosków kandydatów o wyznaczenie terminu części pisemnej albo ustnej egzaminu i prowadzeniem w związku z tym stosownej korespondencji z kandydatem oraz przygotowaniem odpowiedniej na tym etapie procedury dokumentacji; wyznaczeniem egzaminu i zawiadomieniem o jego terminie (co obejmuje szereg czynności technicznych i logistycznych, których adresatami są nie tylko kandydaci ale i poszczególni członkowie Komisji Egzaminacyjnej pełniący – tak w pracy całego gremium, jak i poszczególnych składach

egzaminacyjnych – określone role), zaciągnięciem przez Ministerstwo Finansów zobowiązania finansowego na najem sal egzaminacyjnych (zawarcie umowy z podmiotem zewnętrznym dysponującym salą odpowiadającą wymogom przeprowadzenia egzaminu na doradcę podatkowego, która z uwagi na zmiany dotyczące sposobu jego przeprowadzania będzie wymagała dodatkowych funkcjonalności i wyposażenia), wyznaczeniem członków Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu i koniecznością wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia, zorganizowaniem wglądu do pracy egzaminacyjnej, wypłatą wynagrodzenia za dokonanie ponownej oceny pracy egzaminacyjnej czy też zorganizowaniem i opłaceniem przez członków Komisji Egzaminacyjnej podróży służbowej na egzamin (podróż i nocleg), której koszt zwracany jest z budżetu państwa czy rozpatrywaniem wniosków o zwrot połowy opłaty egzaminacyjnej. Niezależnie od powyższego na bieżąco – jako konieczny element przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego – ponoszone będą koszty wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za: opracowanie pytań i zadań egzaminacyjnych, wykazu tytułu aktów prawnych stanowiących ich podstawę oraz przykładowych pytań i zadań egzaminacyjnych wraz z odpowiedziami, celem ich publikacji. Wymienione koszty ponoszone są przez budżet państwa niezależnie od tego, czy kandydat, który zgłosił się na egzamin, następnie faktycznie do niego przystąpił. W konsekwencji zmian wprowadzanych ustawą nowelizującą w przypadku niestawiennictwa na części pisemnej egzaminu albo na części ustnej egzaminu – raz w cyklu egzaminacyjnym dla każdej z tych części egzaminu – kandydat będzie miał możliwość uzyskać zwrot połowy opłaty egzaminacyjnej bez względu na przyczynę niestawiennictwa, co oznacza, że dwa razy w cyklu egzaminacyjnym poniesie jedynie połowę kosztów zorganizowania egzaminu, na który się zgłosił, ale się nie stawił, a pozostałe koszty tego egzaminu poniesie budżet państwa.

Na koszty przeprowadzania egzaminu składają się zatem przede wszystkim wydatki na:

- najmem sal egzaminacyjnych wraz z wyposażeniem technicznym zapewniającym przeprowadzenie egzaminu z wykorzystaniem systemu e-Doradca,
- materiały biurowe do przygotowania egzaminu,
- koszt najmu, ewentualnie zakupu, utrzymania i eksploatacji sprzętu komputerowego wykorzystywanego do przeprowadzania egzaminów oraz aktualizacji stosownego oprogramowania (dla kandydatów i członków Komisji Egzaminacyjnej),
- zakup narzędzi informatycznych niezbędnych członkom Komisji Egzaminacyjnej do dokonywania skutecznych formalnie i bezpiecznych czynności w systemie e-Doradca (np. podpisy elektroniczne),
- wynagrodzenia członków składu egzaminacyjnego za przeprowadzenie egzaminu,
- wynagrodzenia przewodniczącego składu egzaminacyjnego za dokonanie ponownej oceny pracy egzaminacyjnej,
- koszty podróży służbowych i noclegów członków Komisji Egzaminacyjnej związanych z przeprowadzaniem egzaminu.

ponoszone na całym tym etapie procedury egzaminacyjnej (z uwzględnieniem czynności związanych z weryfikacją przez kandydata pracy egzaminacyjnej i ponowną jej oceną).

W wydatkach związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej uwzględnić ponadto należy choćby:

- wynagrodzenia członków Komisji Egzaminacyjnej za opracowanie pytań i zadań egzaminacyjnych (pracujących w ramach zespołów do opracowywania pytań i zadań) oraz udział w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej,

- wynagrodzenia przewodniczącego i sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, którzy realizują stałe i bieżące zadania związane z organizacją egzaminu,
- zwrot kosztów podróży służbowych i noclegów członków Komisji Egzaminacyjnej związanych z pracą w Komisji Egzaminacyjnej,
- zakup materiałów biurowych/narzędzi informatycznych/ na bieżące potrzeby Komisji Egzaminacyjnej.

Jednocześnie konieczność dostosowania wysokości opłat związanych z egzaminem do ponoszonych przez budżet państwa kosztów przeprowadzania egzaminów oraz wydatków związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej, przy nowym systemie wyodrębnienia trzech rodzajów opłat, przesądza o konieczności całkowicie nowego ich zwymiarowania.

Opłata egzaminacyjna za część pisemną egzaminu, której wysokość powinna odzwierciedlać wydatki ponoszone przez budżet państwa na organizację (przeprowadzanie) części pisemnej egzaminu i funkcjonowanie Komisji Egzaminacyjnej, ustalona została – tak jak opłata wstępna – jako część procentowa minimalnego wynagrodzenia i zgodnie z projektowanym rozporządzeniem wynosić będzie 25% minimalnego wynagrodzenia obowiązującego – konsekwentnie jak w przypadku opłaty wstępnej dotyczącej wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części pisemnej egzaminu – w dniu ogłoszenia informacji o miesiącu przeprowadzenia części pisemnej egzaminu.

Oznacza to, że w 2026 r., w którym – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. – minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi 4806 zł, wysokość opłaty egzaminacyjnej za część pisemną egzaminu wyniesie 1 201,5 zł.

Jak wynika z szacunków, średni koszt przeprowadzenia części pisemnej egzaminu na doradcę podatkowego dla jednej osoby wynosi ok. 1 100 zł, przy czym w wyliczeniach nie uwzględniono kosztów działalności Ministerstwa Finansów związanych z przeprowadzaniem egzaminu i funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej, które – z uwagi na realizację przez urząd także szeregu innych zadań – byłyby trudne do wyszczególnienia.

Opłata egzaminacyjna za część ustną egzaminu, której wysokość powinna odzwierciedlać wydatki ponoszone przez budżet państwa na organizację (przeprowadzanie) części ustnej egzaminu i funkcjonowanie Komisji Egzaminacyjnej, ustalona została także jako część procentowa minimalnego wynagrodzenia i wynosić będzie 35% minimalnego wynagrodzenia obowiązującego – konsekwentnie jak w przypadku opłaty wstępnej dotyczącej wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wyznaczenie terminu części ustnej egzaminu – w dniu składania wniosku.

Oznacza to, że w 2026 r., w którym – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. – minimalne wynagrodzenie wynosi 4806 zł, wysokość opłaty egzaminacyjnej za część ustną egzaminu wyniesie 1 682,1 zł.

Jak wynika z szacunków, średni koszt przeprowadzenia części ustnej egzaminu na doradcę podatkowego dla jednej osoby wynosi 1 700 zł, przy czym w wyliczeniach nie uwzględniono kosztów działalności Ministerstwa Finansów związanych z przeprowadzaniem egzaminu i funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej, które – z uwagi na realizację przez urząd także szeregu innych zadań – byłyby trudne do wyszczególnienia.

Dla porównania, opłata za egzamin wstępny na aplikację adwokacką albo radcowską (egzamin obejmuje test składający się ze 150 pytań i trwa 150 minut) wynosi 1 125 zł (zgodnie

z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2021 r. w sprawie wysokości opłaty za egzamin wstępny na aplikację adwokacką (Dz. U. poz. 486) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2021 r. w sprawie wysokości opłaty za egzamin wstępny na aplikację radcowską (Dz. U. poz. 487)), a opłata za udział w egzaminie adwokackim albo radcowskim jest równa 70% minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w dniu przeprowadzenia egzaminu (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie wysokości opłaty za udział w egzaminie adwokackim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1707) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie wysokości opłaty za udział w egzaminie radcowskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1706)), co oznacza, iż zarówno za egzamin adwokacki, jak i egzamin radcowski w 2026 r. należna jest opłata w wysokości 3 364,2 zł. Istotnym jest przy tym fakt, że za ww. egzaminy zawodowe kandydat wskazaną wartość opłaty płaci jednorazowo, tymczasem opłaty egzaminacyjne w procedurze egzaminacyjnej dla kandydatów na doradców podatkowych rozłożone są w czasie z uwagi na rozdzielenie całego cyklu egzaminacyjnego na dwa etapy – część pisemną i część ustną egzaminu, co wydaje się mechanizmem mniej uciążliwym (obciążającym) dla zdającego.

W związku z ustawowym rozdzieleniem opłat za obie części egzaminu, w projektowanym rozporządzeniu nie wyodrębniono już opłaty za ponowny egzamin z części pisemnej albo ustnej egzaminu, albowiem wysokość opłaty egzaminacyjnej – w przypadku ponownego wnioskowania przez kandydata w ramach tego samego cyklu egzaminacyjnego o wyznaczenie terminu części pisemnej albo ustnej egzaminu – będzie równa wysokości opłaty egzaminacyjnej odpowiednio za część pisemną albo część ustną egzaminu.

Podkreślenia także wymaga, iż w toku procedury egzaminacyjnej kandydat nie ponosi odrębnych opłat za rozpatrywanie innego rodzaju jego wniosków oraz za inne dodatkowe czynności podejmowane przez Komisję Egzaminacyjną na jego wniosek np. organizowanie wglądu do pracy egzaminacyjnej, ponowna ocena pracy egzaminacyjnej (mimo, iż budżet państwa ponosi koszty wynagrodzenia przewodniczącego składu egzaminacyjnego rozpatrującego wniosek kandydata o ponowną ocenę pracy egzaminacyjnej), czy też weryfikowanie dodatkowych dokumentów potwierdzających uprawnienia zawodowe (m.in. radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta) i przygotowanie specjalnych zestawów pytań egzaminacyjnych dla kandydatów posiadających takie uprawnienia. Inaczej jest bowiem w przypadku egzaminów na biegłego rewidenta, gdzie niezależnie od uiszczanej opłaty wstępnej i opłat egzaminacyjnych, ubiegający się o przystąpienie do egzaminu zobowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 310 zł za wniosek o zaliczenie kandydatowi na biegłego rewidenta egzaminu z prawa podatkowego, jeżeli posiada tytuł doradcy podatkowego, a także taką samą opłatę za np. rozpatrzenie wniosku o zaliczenie poszczególnych egzaminów z wiedzy, jeżeli w tym zakresie zdał egzaminy uniwersyteckie lub równorzędne. Niezależnie od powyższego w przypadku egzaminu na biegłego rewidenta opłaty wynoszą: opłata egzaminacyjna – 750 zł, opłata za egzamin z prawa gospodarczego – 1 900 zł, opłata za egzamin dyplomowy – 1 900 zł (informacja ze strony internetowej Polskiej Izby Biegłych Rewidentów: <https://www.pibr.org.pl/pl/egzaminy>). Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891), wysokość opłaty:

- 1) wstępnej oraz za każdy egzamin z wiedzy jest ustalana w kwocie nieprzekraczającej równowartości 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy (1 780 zł w 2026 r.),

- 2) za egzamin z prawa gospodarczego, egzamin dyplomowy oraz egzamin dyplomowy w zakresie atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju jest ustalana za każdy taki egzamin w kwocie nieprzekraczającej równowartości 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy (2 671 zł w 2026 r.).

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2026 r. i zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2023 r. w sprawie wysokości opłaty za egzamin na doradcę podatkowego (Dz. U. poz. 416), które w związku z dokonywaną na mocy ustawy nowelizującej zmianą art. 25 ustawy, stanowiącego delegację dla wydania tego aktu wykonawczego, traci moc z dniem 1 lipca 2026 r. W związku z wyczerpującym uregulowaniem w przepisach przejściowych ustawy nowelizującej kwestii intertemporalnych wynikających ze zmiany przepisów regulujących wnoszenie opłat za egzamin na doradcę podatkowego nie ma potrzeby uregulowania tego rodzaju zagadnień w przepisach przejściowych projektowanego rozporządzenia. W szczególności zgodnie z art. 10 ustawy nowelizującej, w przypadku cyklu egzaminacyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 4 tej ustawy, do opłat za egzamin na doradcę podatkowego, którego termin części pisemnej lub ustnej egzaminu przypada przed dniem 1 lipca 2026 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z art. 11 ustawy nowelizującej, w przypadku zakończenia cyklu egzaminacyjnego w sposób określony w art. 9 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 6 tej ustawy, opłata wniesiona za egzamin na doradcę podatkowego nie podlega zwrotowi. Stosownie do art. 28 ustawy nowelizującej, opłatę wniesioną za egzamin na doradcę podatkowego w ramach cyklu egzaminacyjnego, który rozpoczął się przed dniem 1 lipca 2026 r. i nie zakończył się przed tym dniem, zalicza się na poczet opłaty egzaminacyjnej za część ustną egzaminu na doradcę podatkowego, której pierwszy termin przeprowadzenia w ramach tego cyklu przypada po dniu 30 czerwca 2026 r.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt, z chwilą przekazania do uzgodnień i konsultacji publicznych, zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.